

Naročnina za celo leto 2 K.
Posamezna številka velja 6 vin.
Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati vnaprej.
Cena oznanil je za eno stran 64 K, 1/2 strani 32 K, 1/3 strani 16 K, 1/4 strani 8 K, 1/6 strani 4 K, 1/12 strani 2 K, 1/24 strani 1 K.
Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubil!

Štajerc

Kmečki stan, srečen stan!

Za oznanila (inserter) uredništvo in upravništvo ni odgovorno. Uredništvo in upravništvo je v Ptuj v gledališkem poslopuj števil. 3. Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpslati.

Štev. 10.

V Ptuj v nedeljo dne 13. maja 1906.

VII. letnik

Državnozbornska volitev dne 29. majnika. Naprednivolilci!

Dne 29. majnika imate stopiti na volišče, da izvolite za 5. kurijo državnega poslanca po ranjcem Žičkarju. Ni vam treba posebno še povdarjati, kako važne so državnozbornske volitve za kmeta, obrtnika in delavca. Vaša sveta dolžnost je, izvoliti si le take može za svoje zastopnike, ki so navdušeni za blagor priprostelega ljudstva, za razvoj in procvit na gospodarskem polju in ki imajo poleg trdne volje tudi potrebne sposobnosti, da bodo delovali v tem smislu.

Torej skrajni čas je, da si vsak volilec že zdaj dobro premisli, natančno prevdari, katerega moža ime naj zapiše na svoj volilni listek. Klerikalna stranka vsiljuje za kandidata znanega urednika mariborskega fihposa, dr. Korošca, ki ni niti iz našega volilnega okraja. To je tisti Korošec, ki vas, dragi naprednjaki, v mariborski enunji vedno le napada in blati, kateremu ni mar za vašo srečo, saj on sovraži vse, ki so slučajno drugega mišljenja kakor on. Zavoljo svojih podlih napadov na poštene in mirne ljudi je bil že neštetokrat sodnijsko kaznovan.

Kako težavno je dandanes za kmečki stan, to je vsakomur znano. Kmetič mora s svojo družino v potu svojega obraza skrbeti za svoj vsakdanji kruh. Njegove žulave roke in brazde na čelu so le dokaz mučnega, trdnega dela in velikih skrbi. Od ranega jutra do pozne noči se peha in peha, da ima on, žena in otroci kaj jesti. Dandanes se mora kmet, obrtnik in delavec krvavo boriti za svoj obstanek. Kadar ima najlepše upanje, da se mu bo letina obnesla in posrečila, pa ga zadene huda ura, toča, mraz in mu v trenutku uniči z žulji obdelano polje in vinograde in ako ga ne zadene taka nesreča, pa se pritepe druga pri živini, ali mu uboži njegova draga gospodinja in otroci in vse to so težki križi, ki jih mora nositi celo življenje! Davki rastejo od leta do leta in ti, uboga duša, nimaš od nikod pričakovati pomoči. To je kratek razgled britkega življenja, ki ga uživa ubogo ljudstvo na deželi. Za vse to pa država kmetu, obrtniku in delavcu dovoljuje, da si po postavi izvoli zastopnika, poslanca, kateri naj bi imel skrb, olajševati mu težka bremena ter se s celo svojo močjo, z vsem svojim uplivom potegniti za blagor svojih volilcev. Žalibog, da se to dozdej ni zgodilo in tega ste si večinoma sami krivi, ker ste si vselej izvolili za poslanca take ljudi, ki za vaše težave in želje nimajo srca, ki vselej le za svoje žepne skrbe in ti, ljubi kmet, obrtnik in delavec, boš tako dolgo ostal na cedilu, dokler ne prideš do spoznanja in prepričanja, da le kmet kmetu lahko in rad pomaga in bo pomagal, far in prvaški dohtar pa nikdar ne. Navadno slišiš na raznih shodih: Kmet ni sposoben in izobražen za poslanca. To ni res, to je podlo, neramno obrekovanje prvakov in farjev, ker se bojijo, da se jim vzame moč in vpliv do vas na deželi. Poglejmo si zmožne kmete iz naše napredne stranke, kako pridno in delavno delajo v prid ljudstva, ako ga zastopajo v kakem javnem de-

lokrogu na pr. v okrajnih zastopih in ravno tam se vidi, da razumi kmet bolj v gospodarskem oziru, kakor kak prvaški dohtar. O tem je dovolj dokazov, da tam, kjer dohtar in far zastopa in vodi ljudstvo, je revščina, siromaštvo in pogin kmečkega obstanka, nasprotno pa, kjer delujejo pridni kmetje in meščani, tam je napredek v gospodarskem in vsakem drugem oziru in srečni so kraji, kjer so taki može voditelji. To so majhni izgledi, kateri naj vam kažejo, da v gospodarskih zadevah v enakem smislu kmet tudi v državnem zboru bo to dosegel in doseči bo moral, kar vam bode v korist. Iz tega zopet vidite, da je vaša sveta dolžnost, da se vendar enkrat postavite na lastne noge ter izvolite za poslanca kmeta, ne pa farja ali dohtarja.

Zdaj pa si oglejmo nekoliko vaše dozrajne tako zvane voditelje! Kaj delajo za vas, ako jih zove postava v državni zbor?

Njih prvo „opravilo“ je politika in sovraštvo do miroljubne in delavne napredne stranke. In ako kedaj napredna stranka še tako važne in koristne gospodarske reči predlaga v prid ljudstva, o potem ne glasujejo zraven iz golega sovraštva in ravno s tem delajo neizmerno škodo našemu ubogemu, zapuščenemu ljudstvu na deželi.

Kakšne norije pa tam dalje uganjajo prvaško-klerikalni poslanci? V državnem zboru hinavsko vpijejo: dajte nam dvojezične poštne pečate, dajte nam slovensko uradovanje, dajte nam slovenske napise na javnih hišah, dajte nam slovenske uradnike in vse to zopet delajo le zgol iz sovraštva do druge narodnosti in s tem preprečujejo in motijo dobro in vspešno delovanje poštenih poslancev. Zdaj pa vprašamo: ali ima kmet, obrtnik in delavec kaj od dvojezičnih pečatov in napisov? Ali ne znajo mar naši pošteni napredni uradniki bolj razumljivo slovenski govoriti kakor kak napihjeni prvaško-klerikalni dohtar? Ali mar vsa tota bedarija ubogemu ljudstvu na deželi kaj pomaga? Ali ni vse to zgol le podla lumparija in izkoriščevanje priprostelega ljudstva? Ali boš, ljubi napredni kmet, obrtnik in delavec, še dalje mirno gledal in podpiral lenobo in nemarnost teh prvaških hujskačev? Ali ni vse to vnebojijoči greh, tako ravnat z našim ubogim spodnještajerskim ljudstvom? Po teatirih in drugih lučnih veselicah se klatijo in s „finimi“ damami občujejo in vse to na večjo čast velike majke „Slave“ in na vaše stroške. Za važne gospodarske predloge, za znižanje davkov, za odpis intabuliranih dolgov pa nimajo ne volje, ne besede. Njihovo geslo je: „Kmet plačaj in plačaj, dokler se ne zgrudiš omlajnen in izguljen na tla!“ Kadar pa se predlaga zvišanje plače za visoke uradnike, pa hajd, vsi enoglasno za to glasujejo. Na shodih vam obljublajo zlate gore in gradove, kadar pa so izvoljeni, potem je kmet pozabljen, na Dunaju jim vse drugo vrtil po glavi, le to, žalibog, ne, za kar so tja poklicani. Takih ljudi, ljubi kmet, obrtnik in delavec, ne smeš dalje voliti za svoje voditelje in poslanca, ako hočeš doživeti srečnejše dneve kakor si jih imel dozdej!

Oglejmo si dalje, kako dan za dnevom globekeje propada kmečki in obrtnijski stan!

Koliko posestev gre vsak mesec vsled prvaško-dohatarskih pravd rakom žvižgati! Kako strahansko so zadolžena prej bogata posestva in vse to so vam povzročili vaši prvaško-klerikalni voditelji, ki vas gulijo in izsesavajo brez najmanjšega usmiljenja. akoravno vas zastopajo kot „navdušeni“ Slovenci. Vaši prvaško-klerikalni „prijatelji“ vas bodo v kratkem spravili na beraško palico, ako jim ob pravem času ne pokazete enkrat za vselej vrata. Začnite o tem vendar enkrat malo trezno premišljevat, saj to bo vaša lastna korist, mi vas tu po prijateljsko in odkritosrčno opozarjamo na prihodnjo nesrečo ter vas svarimo, da se tej nesreči izognete, dokler je še čas, kajti ta nevarnost in nesreča se kaže dan do dneva hujsa. Mi hočemo samo to doseči, da si ljudstvo vendar enkrat pomaga in pomaga si lahko s tem, ako si po svojem treznem prepričanju izvoli za poslanca moža iz svoje sredine, kmeta, ne pa farja ali prvaškega dohtarja.

To vam bodi kratek pregled, iz katerega vendar enkrat spoznajete, da je vaša sveta dolžnost skrbeti za svoj obstanek in za izvolitev kmečkega poslanca!

In mi smo vam na prošnjo napredne stranke že preskrbeli moža iz vaše sredine, ki naj bo vaš poslanec in tisti mož je velespoštovani gospod Franc Vračko, občinski predstojnik v Orehovcih, načelnik okr. zastopa gornjeradgoneskega in raznih drugih kmečkih društev.

Vaš kandidat je kmet, kateremu so njegovi stariši privoščili in preskrbeli višjo šolsko izobrazbo, katero uporablja vselej rad in nesebično v prid svojemu bližnjemu. Ta priden, pošten in značajan mož je ponos kmečkega stanu, vzor kmeta ne le v svojem okraju, temveč v celi spodnještajerski deželi, kratkomo: Vračko je mož, kakih je, žalibog, malo!

Vračko deluje že celih 16 let v okr. gornjeradgoneskem zastopu kot marljiv, razumen in izkušen načelnik v korist svojemu okraju in v blagor kmetu, obrtniku in delavcu. Prejšnji okr. zastop je bil pred 16 leti v prvaško-dohatarskih rokah, toda v kratkem času svojega delovanja je pokazal svojo popolno nezmožnost in ko je to ljudstvo spoznalo, je pri novih volitvah, hvala Bogu, prišel okraj v roke pridnih, poštenih in delavnih naprednjakov, ki s svojim velezaslužnim načelnikom Vračkom dozdej uspešno vodijo okrajne zadeve v blagor domačega ljudstva.

Gosp. Vračko ima še mnogo drugih zaslug, ki so prav dobro znane po celem Sp. Štajerskem. Zato, napredni kmet, obrtnik in delavec, z neomajnim zaupanjem stopite na volišče, izvolite si kmeta Vračka za poslanca, tisti živi v vaši sredini in pozna vaše želje ter kmečke težave in vi nam bote še hvaležni zato, da smo vam prav in po svojem najboljšem prepričanju svetovali. Zapeljive besede farja ali prvaškega dohtarja pa zavracajte brezobzirno nazaj, kadar se vam bodo zopet hlinili, sladkali in vsiljevali, saj ste vendar možje, ne pa stare babe!

Podučite še tudi svoje zaspane in zapeljane sosedo! Vsak naprednjak naj si šteje v svojo dolžnost, da v svojem okraju razloži in pojasni volilec, zakaj se naj voli kmet, ne pa dohtar

ali far. Poglejte le druge stanove, recimo, delavce, kako ti skup drže, kako se ti trudijo za svoj obstanek in na svojih shodih budijo in dramijo svoje zaspane tovarše k napredku, zato pa so tudi tako močni in na Dunaju bodo po svojih delavskih poslancih vselej veliko dosegli v svojo korist. Vzemite si torej izgled na njih, volite pametno po našem nasvetu moža svojega stanu in mi se trdno zanašamo, da bo naše ljudstvo kmalu spoznalo, da je v napredni stranki moč, katere ne bo več zmagal in zlomil ne dohtar, ne far!

Mi vas opozarjamo še enkrat, da bo zmagala lahko naša, ako bote enoglasno glasovali za svojega stanovskega brata Fr. Vračka, katerega bodo tudi napredni volilci v mestih volilnih okrajev, namreč Brežice, Celje, Ptuj in Ljutomer volili. To vas naj navdaja s popolnim zaupanjem do zmage in lahke bo boj proti klerikalnemu Korošcu, uredniku fihsosa! Za te druge kandidate pa se še ne zmenimo!

Volilci, držite se gesla: Kmet s kmetom!

Duhovščina in politika.

Poznate gotovo, dragi napredni somišljeniki, tiste ženske, ki tako rade stavljajo v loterijo razne številke in krčevito celi teden pričakujejo, da kaj — trofijo, zadenejo. Med tednom pa goreče molijo in prosijo ljubega Boga, da bi se jih vsmilil ter jim naklonil kako terno. Ravno tako ravnajo pred vsako politično volitvijo naši patentirani svetniki in pobožnjaki — klerikalci. To je seveda čisto naravno: tu pri volitvah se jim ja gre za to, da se ne omaja njih oblast in gospodstvo, zlasti pa da se ne skrči tisto, kar je s to oblastjo združeno namreč bisaga, farski žakelj, ki ga ti brumni, častivredni gospodje bolj ljubijo kakor drugi grešni posvetni otroci. V St. Zakonu je Judom njih čifutski oberfar Aron napravil malika — zlato tele in Judje so okoli njega plesali, v naših časih pa ima takega malika poleg drugih „malikov“ malodane vsak naš farož. Povrh vsega tega pa so klerikalci in farji že zdavnaj pokazali in izpričali, da so za gospodovanje in vladanje kakor rojeni. Povsed, kjer imajo vlado v rokah (glej „blaženo“ Španijo itd.), najdeš, da tam bogati in nepotrebni klostri rastejo kakor gobe po dežju, ljudstvo pa je čim dalje bolj siromašno, zabito in politično odvisno od teh svojih zatiralcev. Ali je mar tako božja uredba?

V resnici pa je stvar nekoliko drugačista. Cerkev Kristusova je popolnoma duhovno, čisto nadzemeljsko kraljevstvo, ki jo je za to ustanovil njen božji Utemeljitelj, da skrbi za oni večni namen, ki ga imajo verniki in kristijani onkraj groba, po smrti doseči, s posvetnimi zadevami nima cerkev čisto nič kaj opraviti. To nam kaže najbolje izgled Odrašenikov in izpričujejo njegove svete, vzvišene besede, in te besede so jasne, določne: „Pojdite po vsem svetu, učite vse narode, krsteč jih v ime Očeta in Sina in Duha svetega; učite jih, naj izpolnujejo vse, kar sem vam ukazal.“ (Mat. 28, 19, 20). — „Moje kraljevstvo ni s tega sveta“ (Jan. 18, 36) je rekel Kristus Pilatu. — „Iščite najprej kraljevstva božjega in pravice njegove.“ (Mat. 6, 33). Kadar so našega Izveličarja ljudje hoteli postaviti za kralja, jim je zbežal na goro (Jan. 6, 15). Ako torej natančno preberete sv. pismo Nove Zaveze, potem lahko spoznate, da je ljubi Zveličar hrepenel le po dušah, le večno srečo in nebeško kraljevstvo je želel oskrbeti svojemu ljudstvu, med posvetne stvari, v rimsko ali judovsko politiko ali v kake volitve pa se ni prav nič vmešaval ali vsiljeval, ne on, ne njegovi apostoli, pa tudi njih naslednikom kaj takega ni naročil. In take je bilo v prvih časih krščanstva, dokler je še cvetela prava, nepokvarjena krščanska vera in čisti Kristusov nauk.

Ali ti blaženi časi so se, žalibog, izpremenili. Cesar Konstantin Veliki (+337) je prvi izmed rimskih cesarjev sprejel krst, papežu je daroval del svojega ozemlja in od tistega časa so papeži in škofje postali oblastneži, posvetni gospodje, mogotci, ki niso več bili zadovoljni s tem, da bi imeli samo vlado nad dušami, temveč hočejo tudi nad našimi telesi, nad našimi posvetnimi zadevami in potrebami neomejeno vladati. Tekom stoletij so se preskrbeli z zu-

najnim lišpom, bliščem in s sijajem, stanujejo v krasnih, svetlih palačah, vozijo se četverprežno, s štirmi konjmi v bliščecih, sem ter tje celo pozlačenih kočijah. Imajo vse polno visokodonečih, častnih naslovov, o katerih se revnemu Kristusu in siromašnim apostolom še sanjalo ni. Nasledniki apostolov, ubogih ribičev, so le prezgodaj pozabili na vzvišene Gospodove besede: „Ne bodite taki kakor posvetni gospodje: nego kdor je največji med vami, bodi kakor najmanjši in kdor hoče prvi biti med vami, bodi vam služilec; kakor Sin človečji ni prišel, da bi mu hlapec, temveč da on služi in izveliča mnoge.“ (Luk. 22, 25, 26-28.). Ali je mar, ljubi naprednjaki, zdaj tako v cerkvi, med Kristusovimi namestniki in nasledniki apostolov? Kaj še! Marsikateri vladar na prne živi tako potratno in razkošno kakor, recimo, sedajni papežev državni tajnik, kardinal Mery de Vaal in o nekaterih drugih cerkvenih knezih se ne more nič kaj boljšega poročati. Ko bi zdaj Kristus, bos in razoglav, z romarsko palico v roki prišel obiskat kakega svojega namestnika, „firšta“ in škofa, potem — vam prisegamo — da bi ga tam škofov služabnik v livreji, z rdečim telovnikom, še k „avdijenci“ ne smel pristopiti, nagnal bi ga. Kristusova cerkev se je na škodo njej izročeni nevmrjočih duš popačila, je postala posvetna, veliko bogastvo in izsiljena svetna vlada jo je pokvarila in mi verujemo, da Kristus „takemu svojemu kraljevstvu“ na zemlji mora kmalu napraviti konec, kajti tako „kraljevstvo“ ni njegovo, ni po njegovi volji. Seveda se najde sem ter tje, hvala Bogu, tudi v sedajnih zalostnih časih nekaj vzglednih, učenih in pobožnih škofov in duhovnikov, ki se s tem tokom politikujočih duhovnikov nikakor ne strinjajo, temveč tako obnašanje ostro obsojajo, češ, da je cerkvi in veri nad vse škodljivo in pogubljivo. Vsa čast taki duhovščini! Sloveči in bogaboječi škof Kettele r iz Moguča na Nemškem je svoje dni napisal o sebi: „Odkar sem stopil v duhovski stan, sem se popolnoma posvolil od politike, odkrižal sem se vseh političnih strank, da tako lahko živim le za svoj vzvišeni poklic. In ko sem postal škof, nisem spremenil tega svojega prepričanja, kajti jaz vem, da imam vsem ljudem, brez razlike politike in narodnosti, biti dober pastir, vem, da sem služabnik ne posvetnega, temveč božjega Gospoda in v njegovem sv. imenu imam voditi sebi izročene duše proti nebesom, ne pa na volilne shode in k posvetnim volitvam.“ — Znameniti ranjki škof iz Linca Müller je svoje dni pisal načelniku gornjeavstrijskega kmečkega društva: „Jaz se ne pečam s politiko in se ne bom nikdar vmešaval v strankarske politične boje“ — Sedajni škof Bonomelli iz Kremone na Talijanskem v svojem pastirskem listu, ki ga je izdal v lanskim jeseni in v katerem govori o potrebi cerkvene reforme, med drugim pravi, da je vsako vmešavanje v politiko veri škodljivo. Nekateri francoski škofje so svojim duhovnikom strogo prepovedali vmešavati se v razne volitve in politične agitacije, pred 14 dnevi pa je to prepoved ponovil ogerski kardinal Vaszary za svoje duhovnike na Ogerskem. Sloviti katoliški učenjak Staudermaier piše: „Duhovnik naj išče svoje slave v krščanski vzgoji svoje občine, ne pa v politiki in slabo kaže za vsakega duhovnika, ako na mesto sv. evangelija in božje besede v cerkvi oznanjuje le po krémah in volilnih shodih politične, s pivom, vinom in žganjem pomešane pridige.“ Eako pravi tudi sedajni sv. oče, da on noče biti drugo kakor zvest in dober pastir. Toda, kaj vse to pomaga! Nekateri avstrijski škofje so se zagnali v valovje politične agitacije in tudi svojo duhovščino vlečejo za seboj, žalibog, da ravno med Slovenci je v tem oziru najhuje! Cerkev gotovo ne bo imela ne najmanjše koristi ali dobička od tega, temveč le škodo, posebno moralno škodo, saj že zdaj vera peša med ljudstvom zaradi politikujoče duhovščine in gibanja „Los von Rom“ so tudi večinoma le vročekrvni, nestrpni, politikujoči duhovniki krivi. Pridržnica, spovednica, celo Najsvetejše se zlorablja za klerikalne namene. Cerkev in vera je ponižana, kadar se zlorabljata za strankarske politične namene. „Brezvernost v olikanih družbah, odpad od cerkve, splošna posurelost in podivjanost priprostega ljudstva, pohlepnost po denarju, gospodstvaželnost in hrepenenje po mastnih službah med duhovščino — vse to se za-

lostne posledice tega sedajnega klerikalnega piše omenjeni škof Bonomelli. Iz vere čanske ljubezni je političen katolicizem navedeno vero sovražstva, medsebojne mržnje in dobička. Vsi pametni ljudje bodo katoliško škofščino zopet iskreno spoštovali in čislali, zapusti dosedajno nekrščansko pot klerikalne politike in sovražstva do druge narodnosti ter zopet nazaj k svojemu vzvišenemu duhovniškemu poklicu na pot, katero ji je njen božji Utemeljitelj začrtal in pokazal. Mi pa kličemo: daj, da bi nas zapeljani prav razumeli in v teh lepih vzgledih ravnali v korist ljudstva in korist sv. vere in konečno v svojo lastno korist.

Najnovejše politične vesti.

Avstrija. Zopet imamo novo ministarski predsednik baron Gautsch moral umakniti, ker ni mogel in ni hotel ljakom dovoliti po novem volilnem redni državnoborskih mandatov, dozdej so jih samo 78. Baron Gautsch je pred kratkim ljakom očital, da si svoje avstrijsko rodo vselej pusté mastno plačati in tega mu mogli pozabiti, zato so ga vrgli. Toda pošlahta je vrgla samo ministra, njegove volilne presodne namreč, pa ne bo nikdar prepričala ali ugonobila. V preroškem duhu rekel nekoč Gautsch: „Če tudi padem, padem s samozavestjo, da nisem zastopnik moje požrtvovalno delo ne ostane brez upora. Osebe odhajajo, ideje ostajajo. Če odhajajo tem nikakor ni pokončana volilna presodna. Novi ministarski predsednik je postal tedni cesarski namestnik princ Hohenlohe-Schillfürst. Rojen je bil l. 1863 na Dunaju. Njegov slojem ljudstva je prijazno naklonjen, zato imenujejo „rdeči princ“. Z Gautschom je tudi grof Bylandt-Rheidt, minister notranjih zadev in Hohenlohe je prevzel njegov položaj. Novi ministarski predsednik se zdaj postavlja za raznimi načelniki političnih strank, zato tudi državna zbornica ima — počitnice.

Ogerska. Na Ogerskem so se zdaj, ko imajo novo Weckerle-jevo ministarstvo, izvedle nove državnoborske volitve. Na celi Ogerski zmagala združena vladna stranka (ustavna, toliška in neodvisna.) Liberalne stranke, 30 let vladala v onostranski državni politiki ni več. Opozicijo, seveda neznatno, imajo le v narodnostnih poslancih (Saksi, Rumunji, Srbi in Slovaki). Po celem Ogerskem se širja boj kot proti avstrijskim tovarnam in avstrijskim izdelkom. Ali to je kakor pribito, bi Madžari kmalu postali krotki in bi lahko pocepali, ako bi Avstriji ne kupovali ogerških pridelkov, zlasti moke. Avstrija ima z Ogersko zvezo le škodo.

Dopisi iz Štajerskega.

Od Sv. treh kraljev v benedički fari v Štajerski. Ljubi Štajerc, jako si se mi smilil, ko mi zadnjič zašel in nisi mogel na večer v hišo, kjer bi bil vendar dobil počitek. Po sem po tebi, da si bil zmujen, ko sem te videl v ponedeljek zjutraj prav medlega in zmanjega. Bilo pa je tako le: Šel sem po tebi pošto, ali poštar te je zastojal iskal. Gre vpravo svojo drago, če mar ona kaj ve za moj čas? Ona reče, da za mene ni prišel. Jaz pa sem videl na oknu ležati — brez ovratnika. Videl jo v jutro ga že imata na razpolago benedički župan in trojički žandar. Zvedel sem, da ga je imel trgovec Horvat na svojem delu pa tega za gotovo ne vem. Jaz nisem s tem prikrivanjem zadovoljen in mislim, da ste našo pošto vse natise poslali obenem, ker sosed ga je dobil že v soboto. Pobriganje se to, če je morda pošta temu kriva. — V benediškem županu je bila tako zanimiva, da „gospodje“ prvi Štajerca čitali. Le več iz našega kraja, potem bode gotovo še več naravnost. Zdal čakamo, če se bo naš „slavni“ župan odvil v „Slov. Gospodarju“. Potem bomo vnapel in dobro zapregli. Pa še nekaj vam sporočiti. Kraljevsko obč. volitev, za katere se je rekuriralo na namestnijo, oporo vam prihodnjč. To je vam jako lepa stvar. Tam je bil benedički župan za komisarja. O agentih za tisto volitev vam napišem.